

بررسی اثر تلقیح و مواد غذایی در جلوگیری از ریزش سبب گلدن دلیشیز

علی دادر^۱، مصطفی مصطفوی^۲، علیرضا طلابی^۳، احمد خلیقی^۴ و الیاس نیستانی^۵

۱- دانشجوی دکتری باقیمانی واحد علوم تحقیقات تهران - کارشناس مدیریت جهاد کشاورزی شیروان

۲- استاد پژوهش موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر

۳- اعضای هیئت علمی دانشگاه تهران، ۴- تحقیقات کشاورزی شمال خراسان

این آزمایش به منظور بررسی اثر جنبین و مواد غذایی (N,P,K) در جلوگیری از ریزش سبب گلدن دلیشیز در شیروان در دهستان سیفکانلو انجام شد. طرح آماری مورد استفاده فاکتوریل در قالب بلوکهای کامل تصادفی در ۴ تکرار و دو فاکتور بود (فاکتور A شامل a_1 = مرحله اول ریزش a_2 = مرحله دوم ریزش یا ریزش در خرداد ماه a_3 = مرحله سوم ریزش یا دو هفته قبل از برداشت. فاکتور B شامل b_1 = میوه‌های سالم b_2 = میوه‌های ریزش کرده. موارد اندازه گیری شده عبارتند از ۱- تلقیح ۲- ازت ۳- فسفر ۴- پتاس. ریزش میوه در مرحله اول بلافضله بعد از ریختن گلبرگها شروع شده و به مدت سه هفته ادامه پیدا کرد. در این مرحله میوه‌های ریزش کردند که تعداد دانه‌ها کمتر از دو عدد بودند. و یا اینکه عمل تلقیح در آنها به طور ناقص انجام گرفته بود. سبب‌هایی که دارای ۵ تا ۷ بذر بودند کمترین ریزش را داشتند و وزن بیشتری در مقایسه با سبب‌های دیگر برخوردار بودند. سبب‌های ریزش کرده در مقایسه با میوه‌های

باقیمانده از نظر ازت دارای اختلاف بسیار معنی‌داری بودند. از نظر فسفر و پتاس تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد.

واژه کلیدی: سبب گلدن دلیشیز، ریزش، جتین و مواد غذایی